

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI I MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 10 października 1966 r.

w sprawie pełnienia publicznej pomocniczej służby telegraficznej przez stacje kolejowe i konduktorów w pociągach pasażerskich.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. Nr 8, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa zasady wykonywania publicznej pomocniczej służby telegraficznej, zwanej dalej „pomocniczą służbą telegraficzną”, przez stacje kolejowe państwowego przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” (PKP) i przez konduktorów w pociągach pasażerskich oraz wzajemne stosunki zachodzące z tytułu pełnienia tej służby między PKP a państwowym przedsiębiorstwem „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (PPTT).

§ 2. 1. Pomocnicza służba telegraficzna obejmuje:

- 1) przyjmowanie telegramów krajowych zwykłych oraz pilnych, oznaczonych wskazówką = PILNY =;
- 2) doręczanie telegramów podróżnym w pociągach pasażerskich oraz personelowi kolejowych poczt ruchomych z wyjątkiem telegramów z opłaconą odpowiedzią.

2. Telegramy określone w ust. 1 pkt 1 mają być redagowane wyłącznie w języku polskim, przy czym niedopuszczalne są żadne dodatkowe świadczenia.

§ 3. W ramach pomocniczej służby telegraficznej telegramy przyjmują:

- 1) konduktorzy w pociągach pasażerskich, których czas przebiegu, licząc od stacji początkowej wyjścia pociągu do stacji końcowej, wynosi co najmniej 3 godziny — od podróży;
- 2) stacje kolejowe pełniące pomocniczą służbę telegraficzną w pełnym zakresie — bez względu na osobę nadawcy;
- 3) stacje kolejowe pełniące pomocniczą służbę telegraficzną w zakresie ograniczonym — tylko od podróży oraz od personelu kolejowych poczt ruchomych.

§ 4. Telegram nadany u konduktora w pociągu nie może zawierać więcej niż 15 wyrazów taryfowych.

§ 5. 1. Stacje kolejowe pełniące pomocniczą służbę telegraficzną w pełnym zakresie wyznaczają we wspólnym porozumieniu dyrekcje okręgów poczty i telekomunikacji (DOPiT) i dyrekcje okręgowe kolei państwowych (DOKP). Stacje te są podane w spisie placówek pocztowo-telekomunikacyjnych, wydawanym przez PPTT, oraz odpowiednio oznaczone w kolejowych rozkładach jazdy.

2. Stacje kolejowe nie odpowiadające wymaganiom określonym w ust. 1 pełnią pomocniczą służbę telegraficzną w zakresie ograniczonym.

§ 6. Doręczanie telegramów adresowanych do podróżnych w pociągach pasażerskich wykonują konduktorzy.

§ 7. 1. Za miejsce nadania telegramu przyjętego od podróżnego w pociągu pasażerskim uważa się stację kolejową, która otrzymała telegram celem dalszego przekazania. Za czas nadania takiego telegramu uważa się godzinę otrzymania telegramu przez tę stację.

2. Za czas doręczenia telegramu adresowanego do podróżnego w pociągu pasażerskim uważa się godzinę otrzymania telegramu przez stację kolejową, obowiązującą do przekazania telegramu konduktorowi odnośnego pociągu.

3. Przekazywanie telegramów nie może powodować przedłużenia postoju pociągów przewidzianego w rozkładzie jazdy.

§ 8. 1. Organy pomocniczej służby telegraficznej pobierają przy przyjmowaniu telegramów opłaty ustalone w publicznej taryfie telegraficznej.

2. Taryfowych opłat nie pobiera się:

- 1) za telegramy określone w art. 36 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. Nr 8, poz. 48),
- 2) za telegramy służbowe, nadane przez organy PPTT,
- 3) za telegramy służbowe, nadane przez organy PKP w sprawach dotyczących wykonywania pomocniczej służby telegraficznej oraz przewozu ładunku pocztowego kolejami.

§ 9. 1. Przekazywanie telegramów z sieci telegraficznej kolejowej na sieć telegraficzną PPTT lub odwrotnie odbywa się zasadniczo w drodze telegraficznej liniami łączącymi stacje kolejowe z wyznaczonymi jednostkami PPTT.

2. Stacje kolejowe i jednostki PPTT, połączone w sposób określony w ust. 1, noszą nazwę punktów wymiany. Punkty wymiany wyznaczają wspólnie właściwe DOPiT i DOKP.

3. Linie łączące punkty wymiany buduje i konserwuje PPTT.

4. Urządzenia stacyjne na zakończeniach łączy między punktami wymiany zakłada w swoich punktach wymiany każda ze stron we własnym zakresie.

§ 10. Telegramy przyjęte przez organy pomocniczej służby telegraficznej i adresowane do podróżnego w pociągu pasażerskim przekazuje się w zasadzie przy użyciu kolejowej sieci telegraficznej, chyba że użycie sieci telegraficznej PPTT przyspieszyłoby ich przekazanie.

§ 11. Jeżeli wskutek uszkodzenia łączy lub urządzeń między punktami wymiany PKP i PPTT telegram nie może być przetelegrafowany, może go przekazać telefonicznie lub przesłać drogą okrężną za pośrednictwem innego punktu wymiany, podając na telegramie uwagę „drogą okrężną”.

§ 12. 1. Opłaty za telegramy nadane na stacjach kolejowych lub u konduktorów w pociągach pasażerskich i przekazane przez stacje kolejowe własnymi środkami łączności przypadają w całości PKP.

2. Opłaty za telegramy przesyłane przy wykorzystaniu środków łączności PKP i PPTT przypadają w 2/3 PPTT, a w 1/3 PKP.

3. Dodatkowa opłata za przyjęcie telegramu przez konduktora w pociągu przypada w całości PKP.

§ 13. 1. Odszkodowanie należne w myśl obowiązujących przepisów za zniekształcenie, niedoręczenie i opóźnione doręczenie telegramu wypłaca PPTT.

2. Odszkodowanie obciąża ten zarząd, którego organ spowodował wypłatę odszkodowania.

3. Gdy winę ponoszą organy obu zarządów lub gdy nie można ustalić winnego, wypłacone odszkodowanie obciąża w 1/3 PKP i w 2/3 PPTT.

§ 14. Za telegramy określone w § 8 ust. 2 nie przysługują PKP żadne opłaty.

§ 15. 1. Punkty wymiany PKP i PPTT obowiązane są prowadzić wykazy telegramów wymienionych między sobą, uzgadniać je codziennie, a z końcem miesiąca przysyłać: punkty wymiany PKP — do właściwych DOKP, a punkty wymiany PPTT — do właściwych DOPiT.

2. Wzór wykazu telegramów i sposób wypełniania ustala zarządy PKP i PPTT. Oba stronom służy prawo wzajemnego sprawdzenia wykazów.

3. Na podstawie wykazów otrzymanych z punktów wymiany następuje rozrachunek między PKP i PPTT z tytułu wymiany telegramów w pomocniczej służbie telegraficznej. Rozrachunek prowadzą między sobą właściwe DOKP i DOPiT.

4. Każda DOKP rozlicza się z DOPiT, w której okręgu położone są punkty wymiany, połączone bezpośrednio z punktami wymiany podległymi danej DOKP.

§ 16. 1. Rozrachunek między DOKP i DOPiT odbywa się kwartalnie. Jeżeli różnica między końcową kwotą wykazaną w rachunku DOKP a kwotą wykazaną w rachunku DOPiT nie przekracza 1% kwoty wykazanej przez DOKP, wówczas uznaje się kwotę wykazaną przez DOKP.

2. Obustronna wymiana rachunków, uznanie ich przez obie strony oraz przekazanie salda powinny nastąpić w ciągu jednego miesiąca po kwartale sprawozdawczym. Przekazanie należności odbywa się za pośrednictwem Powszechnej Kasy Oszczędności.

§ 17. DOKP będą przysyłać DOPiT, wraz z wykazami rozrachunkowymi, potrzebne do celów statystycznych zestawienia liczbowe telegramów przekazanych w ramach pomocniczej służby telegraficznej wyłącznie przy użyciu sieci kolejowej (§ 10).

§ 18. 1. Organy inspekcyjne PPTT mają prawo wstępu w godzinach służbowych do biur telegraficznych stacji kolejowych, pełniących pomocniczą służbę telegraficzną, po uprzednim zgłoszeniu się u zawiadowcy stacji lub jego zastępcy bądź u kierownika biura telegraficznego.

2. Organy inspekcyjne PPTT mają prawo przeglądać na stacjach kolejowych pierwopisy telegramów, dzienniki aparatowe i inne zapisy, odnoszące się do pomocniczej służby telegraficznej. Zauważone usterki i niedokładności prostują i uzgadniają z właściwymi organami PKP. Czynności te powinny być wykonywane w takim czasie i w taki sposób, aby nie został zakłócony normalny przebieg służby na stacji kolejowej.

3. Organy inspekcyjne PPTT zaopatrzone są w legitymacje wystawione przez DOPiT, a poświadczone przez właściwą DOKP.

§ 19. 1. DOPiT dostarczają DOKP nieodpłatnie wyciągi z przepisów regulujących służbę telegraficzną i z publicznej taryfy telegraficznej oraz niepłatne druki manipulacyjne.

2. Za blankiety nadawcze telegramów DOKP uiszczają na rzecz DOPiT opłatę w wysokości 0,15 zł za 1 blankiet.

§ 20. Jeżeli zarządzenie niniejsze nie stanowi inaczej, w pomocniczej służbie telegraficznej mają zastosowanie ogólnie obowiązujące przepisy regulujące publiczną służbę telegraficzną.

§ 21. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji i Ministra Łączności z dnia 21 września 1957 r. w sprawie pełnienia pomocniczej służby telegraficznej publicznej przez stacje kolei państwowych (Monitor Polski z 1957 r. Nr 89, poz. 484 i z 1963 r. Nr 71, poz. 353).

§ 22. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*

Minister Łączności: *Z. Moskwa*

285

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 12 października 1966 r.

w sprawie zakresu stosowania przepisów o wykorzystaniu ładowności ciężarowych pojazdów samochodowych i ich próżnych przebiegów do pojazdów samochodowych państwowych przedsiębiorstw transportowych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297) i § 47 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Gospodarki Komunalnej z dnia 1 lutego 1965 r. w sprawie krajowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 7, poz. 40) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy § 46 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Gospodarki Komunalnej z dnia 1 lutego 1965 r. w sprawie krajowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 7, poz. 40) stosuje się do ciężarowych pojazdów samochodowych państwowych przedsiębiorstw transportowych, z wyjątkiem wypadków użycia tych pojazdów do przewozów:

- 1) drużyn roboczych,
- 2) ładunków na odległość mniejszą niż 100 km w rejonach kraju o dużym zagęszczeniu ośrodków miejskich,
- 3) ładunków w zakresie dystrybucji handlowej i skupu na odległość nie przekraczającą granic województwa.

2. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 3 nie dotyczą pojazdów samochodowych państwowych przedsiębiorstw transportu publicznego.

3. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 3 nie ograniczają możliwości zgłaszania przez państwowe przedsiębiorstwa transportu branżowego także w wypadkach określonych w tych przepisach zamiaru jazdy i przyjmowania przesyłek do przewozu od placówek spedycyjnych.

§ 2. Do przewozów wykonywanych zoodnie z przepisami § 1 stosuje się również przepisy §§ 48—54 i 56 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Gospodarki Komunalnej z dnia 1 lutego 1965 r., wymienionego w § 1.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*